

Dla potomnych
Ułoży całość w historię.

Jesienne impresje

Jak Łza samotny
Ostatni akord jesieni –
Ku ziemi spada
Wiruje z wiatrem
Tarza się w kałuży
Miota
Gotowy do startu

Zobacz
Znów się toczy
Uniół się
Dalej i dalej
Gna go wiatr zwycięski

A on oddech łapie
Zmęczony
Zagubiony
Słaby liść
Co zrobi – nic
Pyłem zostanie
Tak się zatraci
W jesiennym płasnaniu.

Emil Biela

Europejski list gończy za Panem Cogito

rysopis:
średniego wzrostu
urodzony w roku 1974
głowa podobna go jego ojca
poety Zbigniewa Herberta
opanowany zrównoważony
bezpieczny dla otoczenia

ostatnio mieszkał w USA
w periodyku pt. „Mr Cogito”
nie głosi wywrotowych haseł

ostrzeżenie
zaraża myśleniem które
może być niczym mina
z opóźnionym działaniem

Henryk Gała

CZERY DEDYKACJE

Przybliź się trochę

Januszowi Deglerowi

I niech ci będzie,
posiedzimy sobie,
przy brzozie.

Niech odwraca ogień
karty jej księgi
Niech leci do gwiazd
każde słowo

Niech będzie teraz,
kiedy zarazem
są wszystkie okazje
Ale ta jest jedna
Ta sama, od czasu
kiedyśmy wzajem
zobaczyli siebie, życie

Niech ci będzie, nalej
jeszcze trochę czasu.

Podmiot jednorazowego użytku szuka swojego odado

*Z niedrukowanego tomu
niewyslanego Andrzejowi Walterowi*

O, Boże! – tak się mówi,
oboże, znowu mnie dziobie
dzieciół bytu, po głowie

Sypię smaki wszędzie,
drobię po słowie,
a on nie zbiera, w ciemną biję

– Tak walić, co mu da,
w skaleczony ciemnością
sam czubek mojego łba?

Do brata w marze śnionej

Januszowi Tartyllie

Pomstuj, sklinaj, wyrzekaj,
na sny, mary, dusidła,
i tak przez nas, snów rzeka,
płynie ślepa i widna.

Nasze snu kino
z tego,
co w nas było ino,
kolego.
A udaje, że jest
czy będzie
Więc Panie Bądź Jaki!
byle nie święty,
zawsze i wszędzie
pozwól pamiętać sny,
zwłaszcza, gdy operator szurnięty.

Złudzenie nieontyczne – neoliryczna neodrama

Zbysławowi Wilczkowi

Rozumiem w publicznych, dworcowych,
w kałużach przyłęśnych, zdarza się na
pewno.

Ale w domowym?
Znanym z widzenia, oglądania co dzień
mały aniołek?

Pływający bez ruchu,
ze złożonymi nierówno skrzydełkami.

Omijałem, go strugą,
lecz nie wstrzymałem,
z haniebnej ciekawości,
jakiego ma koloru oczy

I spuszczając wodę,
oślńniony straszliwie,
wrzasnąłem na dom cały:
– Nie wrzucajcie tu czystych,
niezmiętych serwetek!

Mieczysław Buczyński

W maju 1980 roku

Już czereśnie zakwitły bielą...
ponad nimi widzę przez okno
zamglone zwierciadło Karkonoszy.
łagodne granie pobielone śniegiem...
gdzie jesteście niegdysiejsze śniegi i ty
kilkusetletni Villonie poeta i łotrze
nie chciałeś być mon patron...
zmierzczyć czas oddała
ale jutro wejść przez Kamieńczyk
na Szrenicę,
potem dalej
pokłonię się Śnieżce – Białej Królownie
...pójdę
może na otulonych we mgle
łanach kosodrzewiny
odnajdę Was nieobecnych.

Modlitwa

...rozmawiałem z Tobą
w mrocznych napełnionych bojażnią
romańskich kościołów
w radosnej tęczy poświęceni witraży
katedr gotyckich
gdzie strzeliste marzenia
jak anioły wzlatują ku niebu
w przystrojonych w złote kopuły
świątyniach pałacach renesansu
w barokowym Theatrum Sacrum
spętany tym co na ziemi
dzisiaj w letni przedwieczór
na skraju lasu wśród wiecznie
zasmuconej brzeziny
strachliwej osiki
dębczaków osiłeków żylastych
smukłych aroganckich topoli
panien Mądrych i Głupich
co obsiadły drogę
którą wracam na ziemię